

[Boligministeren.]

end arbejdskraftbesparelse. Kapacitetsudvalgets udtalelse gør derfor ikke op med og sigter heller ikke på at gøre op med hele dette problemkompleks, men udtaler sig altså om en enkelt side deraf.

Det glæder mig i øvrigt, at det ærede medlem viser en så stor interesse for kapacitetsudvalgets betænkning — jeg forstod på det ærede medlems bemærkninger dog med visse begrænsninger, altså særlig den nævnte del deraf. Dens indstilling om mulighederne for det fremtidige boligbyggeri indgår ganske selvfølgelig og med megen vægt i regeringens boligpolitiske overvejelser, også hvad angår frigørelse eller liberalisering. Disse overvejelser er ikke helt tilendebragt, men jeg kan oplyse det ærede medlem om, at også problemet omkring arealgrænserne for parcelhusene er inddraget heri, og jeg regner med inden længe at kunne meddele resultatet af disse overvejelser.

Hastrup: Jeg takker den højtærede boligminister for besvarelsen. Jeg forstår, at en ændring af reguleringen er under overvejelse, og det kan jeg hilse med tilfredshed, for så vidt ændringen går i retning af at tilvejebringe friere forhold for byggeriet, så konkurrencen kan få lov til at slå igennem, så virksomhederne kan planlægge med fremtiden for øje og der i højere grad kan blive taget hensyn til det, der er det vigtigste, nemlig de mennesker, der skal bo i de boliger, som produceres i disse år.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Nathalie Lind* til socialministeren:

„Kan ministeren oplyse, hvilke foranstaltninger der er truffet for at muliggøre, at et større antal små børn fra børneinstitutioner anbringes i familiepleje — og om der i det sidste halve år er sket nogen nedgang i antallet af glemte børn på børnehjem?“

Nathalie Lind: På Dansk Børneværnsforenings årsmøde i Odense i maj måned i år oplyste den højtærede socialminister ifølge et referat i Politiken, at der her i landet fandtes 300 glemte børn på børneinstitutioner, børn, som var uden kontakt med forældre eller andre pårørende. Som svar

på en udtalelse fra formanden for Dansk Børneværnsforening udtalte den højtærede minister da, idet det var blevet sagt af formanden for Dansk Børneværnsforening, at forældre til fjernede børn ofte modsætter sig plejeanbringelse — jeg anmoder om tilladelse til et citat — :

„Uanset problemerne med forældrene er det afgørende, at børneværnet finder frem til den bedst mulige anbringelse af barnet af hensyn til dettes tarv og ikke af hensyn til forældreparten og institutionerne.“

Da den nye lov om børne- og ungdomsforsorg, stadfæstet den 4. juni i år, og som skal træde i kraft den 1. april næste år, blev behandlet her i tinget, var der almindelig enighed om, at ministeren havde ret i dette synspunkt, at børn, mindre børn under børneforsorg, fortrinsvis bør anbringes i privat familiepleje, og i den betænkning, som folketingsudvalget afgav den 21. maj 1964, blev det endda særlig fremhævet. Der står ordret følgende:

„Med hensyn til bestemmelsen i lovforslagets § 39, stk. 2, om fortrinsvis anbringelse i private plejehjem af børn under børneforsorgen har udvalget ønsket at understrege betydningen af denne bestemmelse. Udvalget skal henstille, at administrationen tilrettelægges således, at det sikres, at bestemmelsen efterleves, og skal navnlig pege på betydningen af, at børn i børnehjem, der er uden kontakt med forældre eller nære slægtninge, så vidt muligt anbringes i pleje.“

Spørgsmålet er naturligvis i sig selv altid aktuelt, men har i den senere tid på ny været genstand for diskussion og offentlig omtale, og bl. a. har Fyens Tidende i en leder for den 30. oktober d. å. behandlet problemet og understreget, at spørgsmålet om disse børn er et spørgsmål om menneskeskæbner. Den direkte anledning til den diskussion, der i øjeblikket foregår om spørgsmålet, er tilfældet med den kvinde, der for nogen tid siden fødte et barn på Ribe sygehus og derefter uden videre forsvandt. Hvis denne moder ikke giver tilladelse til adoption af barnet, vil det være udsat for at komme til at høre til de glemte.

I forbindelse med diskussionen i foråret oplyste Politiken for den 9. maj, at direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen havde